

restauratie integratie
mechelen

België - Belgique
P.B.
2800 Mechelen I
8/6080

RIMNieuws

Nummer 62 – 3de kwartaal 2003

Driemaandelijks tijdschrift - Afgiftekantoor Mechelen 1 -
V.U. Marc Rubben, Willem Geetsstraat 30, 2800 Mechelen

Colofon

RIMNieuws is het driemaandelijks orgaan van Restauratie Integratie Mechelen v.z.w. ("RIM").

Teksten: Patrick Egels, Willy Van Duffel
Foto's: Patrick Egels, Peter Van den Bossche
Layout: Peter Van den Bossche

Abonnementen op RIMNieuws kunnen onderschreven worden door storting van € 10,00 op rekening 320-4195088-05 van Restauratie Integratie Mechelen.

Inlichtingen: RIM, p/a Marc Rubben, Willem Geetsstraat 30, 2800 Mechelen (015/347864)
Mechelenbinnenstebuiten, p/a Kristin Van Ransbeeck, Geerdegem vaart 125 b 202, 2800 Mechelen (015/422912)

Email: info@rim.be
Bezoek ook de RIM website:
<http://www.rim.be>

Wet van 08/12/92 ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer: de gegevens aangaande de RIM-leden zijn opgeslagen in het bestand beheerd door RIM v.z.w., en worden slechts gebruikt voor interne administratieve doeleinden. Het ledenbestand van RIM v.z.w. wordt niet aan derden medegedeeld. Als U wil kennis nemen van de gegevens over uw persoon in ons bestand, kan dit mits eenvoudige schriftelijke aanvraag (een kopie van uw identiteitskaart insluiten) aan RIM v.z.w., Dageraad straat 45, 2800 Mechelen. Indien zou blijken dat onze bestanden onjuiste gegevens bevatten, zullen deze op uw aanvraag worden aangepast.

Intro

Een mooie zomer is achter de rug, en de werken ter “verfraaiing” van de Grote Markt lopen op hun einde. De heraanleg accentueert bij uitstek het “open plein” karakter van de markt en kennelijk zijn er bij de Mechelaar nog tal van meningsverschillen over het project.. RIM presenteert u hierbij haar ongezoeten mening.

Naar aanleiding van de recente discussies rond de omgeving van de Plaisancebrug besteden we een bijzondere aandacht aan deze vrij onbekende buurt, die toch heel wat interessants te bieden heeft op architectonisch gebied. Een voorsmaakje in dit nummer.

Verder is een bijdrage over de impact van de residentiële stedenbouwkundige ontwikkeling op de openbare veiligheid.

We gaan ook dieper in op het thema “Steen” van de Open Monumentendag van dit jaar, door middel van een geleide wandeling waar U op deskundige wijze de stenen van onze Mechelse monumenten beter kan leren kennen.

Peter Van den Bossche

AGORAFOBIE

Er zijn toeristische gidsen die niet in staat zijn om een rondleiding in de Sint-Romboutstoren te doen. Dat komt niet noodzakelijk door een gebrek aan kennis over de toren of de beiaarden, maar wel door een vervelende kwaal: hoogtevrees!

Gevreesd wordt dat in de toekomst ook een ander kwaaltje problematisch wordt voor enkele gidsen: pleinvrees!

Nu de heraanleg van de Grote Markt bijna voltooid is wordt de armoede ervan stilaan duidelijk. Herhaaldelijk krijgen we de opmerking te horen: "Is het dat nu?" Inderdaad, is dit het resultaat van het met veel bazuingeschal en gekletter binnengehaalde paradepaardje van het 'Nieuwe Mechelen'?

De Grote Markt van Mechelen is geworden tot een grote vlakte van inspiratieloos geplaatste kasseitjes. Anders dan op de Grote Markt van Brussel staat het volume van de bebouwing op het plein niet in verhouding tot de oppervlakte van het terrein. In de 19de eeuw, een periode waaruit we op stedenbouwkundig vlak heel wat lessen te trekken hebben, zag men dit zeer goed in. Het geheel werd in evenwicht gebracht door een indrukwekkend standbeeld voor Margaretha van Oostenrijk, de belangrijkste historische figuur van Mechelen, en een sierlijke gietijzeren muziekkiosk. Vooral het standbeeld, met sokkel en hekken, bracht een oriëntering aan, zowel symbolisch (het Belgisch patriotisme), architecturaal (renaissance als inspiratiebron), als stedenbouwkundig (de menselijke maat van het marktplein). De fierheid op het rijke verleden van onze stad werd ook onderstreept door de weergave van het uurwerk van de toren in de betegeling van rondom het standbeeld.

Ons dynamische stadsbestuur is de mosterd niet in Oostenrijk maar in Italië gaan halen, bij ons inmiddels meer dan bekende geniale duo Secchi en Vigano. Er kwam zelfs een stedenbouwkundige wedstrijd aan te pas om de genialiteit van deze ontwerpers duidelijk te maken. Onwillekeurig moeten we hierbij denken aan de even geniale oplossing voor de Lamotsite in de Guldenstraat. Aan de toegang tot de ondergrondse parking daar zou er nu een 'volume' gecreëerd worden om deze straat opnieuw visueel te herstellen. Jarenlang hebben RIM, de stedelijke Commissie voor Monumentenzorg en diverse deskundigen er nochtans voor gewaarschuwd om het ritme van de Guldenstraat niet te doorbreken.

Ondanks dit alles is RIM zo vrij een aantal vraagtekens te plaatsen bij de heraanleg nu deze de voltooiing nabij is.

- Hoeveel creativiteit is er vereist om een stenen vlakte zonder meer te bedenken?
- Wat is er zo origineel aan de oplossing van het reliëfverschil op de Grote Markt door middel van een trede?
- Hoe gevaarlijk wordt deze trede voor argeloze voetgangers bij drukbezochte activiteiten op de Grote Markt?
- Wat zijn de consequenties voor mensen met kinderwagens en rolstoelgebruikers?
- Is de toegang tot de parking voor rolstoelgebruikers in overeenstemming met de wettelijke voorschriften?
- Wat is de meerwaarde van het aquarium boven de traphal?
- Wie is op het uitmuntende idee gekomen om bloembakken op wieltjes op de Grote Markt te zetten?
- Waarom moest het eerbiedwaardige standbeeld van Margaretha absoluut verhuizen?

- Kon men het standbeeld niet op wieltes zetten?
- Hoe zal de verkeersoverlast in de Sint-Katelijnestraat en de Goswin de Stassartstraat (af- en aanvoerriolen voor de parking) nu nog ooit opgelost geraken?
- Waarom hebben de unieke archeologische opgravingen geen plaats gekregen in het historische decor van de Grote Markt?
- Mogen we bij de heraanleg van de Veemarkt eenzelfde inspiratiegolf verwachten?•
- Waarom verkoopt een stadsbestuur eerst de ondergrond van het stedelijk openbaar domein, zonder toestemming van de meerderheid van de belastingbetalers, en onderzoekt men pas daarna de kwaliteiten van die ondergrond?
- Waarom worden er in Mechelen verkeersbeleidsplannen doorgedrukt die hopeloos verouderd zijn, aangezien ze in het geheel niet beantwoorden aan autoverkeer naar het stadscentrum te ontmoedigen.
- Waarom wordt RIM niet moedeloos?

Bestuur RIM

WANDELING

BUURT PLAISANCEBRUG

De wandeling van Mechelenbinnenstebuiten in de buurt van de Plaisancebrug is de aanzet geweest van een wandeling in de ruimere omgeving (Brusselsesteenweg en Hombeeksesteenweg). Een uitgebreide verkenning van deze omgeving kan u met een gids van Mechelenbinnenstebuiten maken. Binnenkort verschijnt er ook een wandelwijzer waarin uitgebreid ingegaan wordt op alle bezienswaardigheden, eigenaardigheden, wetenswaardigheden en mogelijkheden van de wijk. Toch kunnen we iedereen nu al aanraden om de kleine buurt rond de Plaisancebrug eens aandachtig te gaan verkennen. Dat is beslist de moeite waard. We geven alvast een voorzetje.

Beschouw de onderstaande tekst geenszins als een wandelwijzer, eerder als een 'teaser' voor wat later volgt.

Het startpunt bij uitstek is de **Brusselpoort**. Dit gebouw dateert uit de 13de eeuw en is één van de 12 stadspoorten die deel uitmaakten van de toenmalige omwalling. Van hieruit vertrokken er van oudsher 3 wegen, één naar Brussel, een andere naar Hombeek en een derde naar het landbouwgehucht Stuivenberg (Vekeweg). De wijk buiten de poort was destijds de groentetuin van Mechelen. Na decennia van zware verkrotting werd eerst het dak van de Brusselpoort hersteld in 1991-92. De consoliderende binnen- en buitenrestauratie dateert van 1996-97. Het gebouw werd als museum in gebruik genomen in 2000. De bereikbaarheid blijft een probleem, gelet op de ligging van het gebouw in het midden van een druk en gevaarlijk kruispunt.

Vervolg uw wandeling langs de **Koningin Astridlaan**. Deze laan werd in de 19de eeuw aangelegd als een luxueuze wandelboulevard op de plaats van de vroegere omwalling. Tot in de jaren 1890 bleven de grachten aanwezig. De vroegere eenheidsbebouwing van burgershuizen is vooral verstoord door grootschalige appartementsgebouwen uit de jaren 1960-70. Enkele huizen zijn mooi gerenoveerd. Aanvankelijk heette deze laan Kapucienenvest (naar het vroegere klooster) en nadien Wilsonlaan (naar de Amerikaanse president tijdens de eerste wereldoorlog). De huidige benaming verwijst naar de populaire koningin Astrid, die in 1935 op tragische wijze het leven liet.

Ga de eerste straat links in, de **Vekestraat**. De benaming verwijst naar een soort afsluithekken voor het vee, een veke genaamd. De straat werd pas omstreeks 1880 aangelegd. De oudste bebouwing (nrs. 8-12) kwam in 1887 tot stand. De grootte en de kwaliteit van de woningen, aangelegd op een soort dijk boven de vaart, was net iets minder dan die van

de woningen aan de Koningin Astridlaan. Let vooral op het padje dat tussen de nrs. 6 en 8 naar de fabriekscomplexen achterin leidt en de eigendom van de Koningin Astridlaan langs achteren ontsluit. Een voor deze omgeving kenmerkend stadsgezicht.

Loop tot het einde van de straat tot aan de **Auwegemvaart**. Zowel deze zijde van de vaart als de overzijde zijn beschermd als stadgezicht. Hier tref je een reeks fraaie woningen aan, gebouwd in het begin van de 20ste eeuw voor de toenmalige burgerij, die net buiten de drukke stad ging wonen. Je treft er verschillende art nouveau getinte gevels aan.

Ga nu rechts over de **Plaisancebrug**. De naam verwijst naar de oude afspanning 'Plaisance', een gebouw dat teruggaat tot het einde van de 18de eeuw. In de jaren 1750 werd de Leuvense vaart gegraven. Tot in de jaren 1970 bleef dit

kanaal eigendom van de stad Leuven. Het was de eerste grootschalige ingreep in het landschap van Mechelen. Rondom de brug wordt de bebouwing nog steeds gekenmerkt door de voormalige afspanningen 'Plaisance', 'Rotterdam' en 'Leiden'. De afspanning 'Leiden' wordt bedreigd met afbraak ten behoeve van een grootschalig speculatief project.

Ga over de brug naar rechts langs de **Stuivenbergvaart**. Ook hier tref je enkele mooie huizen van het fin-de-siècle aan, met onder meer interessante sgraffito. Let op het poortje met het Mariabeeldje naast de oude winkelpui. Verderop werden er tijdens het interbellum mooie huizen gebouwd in cottage, art deco en modernistische stijl.

Neem nu de eerste straat links, de **Vondelstraat**. Let op de mooie art deco-deuromlijsting van het hoekgebouw links en de typische 'Dudok-voegen' van het modernistische winkelpand aan de overzijde.

Neem vervolgens de **Dodoensstraat** links. Gelet op de onregelmatige structuur gaat het hier waarschijnlijk om een oude verkeersas tussen de stad en de wijk Stuivenberg. Opvallend is het gegeven dat enkele gebouwen dwars op de straat zijn ingeplant, temidden van een reeks in serieverband gebouwde arbeiderswoningen. Bijna op het einde van de straat zie je een oude hoeve staan die losstaat van de naburige panden. Een merkwaardig stadsgezicht.

Sla de nu de **Ridder Dessainlaan** linksaf in. Deze straat werd in de jaren 1930 aangelegd tussen de Plaisancebrug en het Vrijbroekpark, een provinciaal domein dat in 1928 werd geopend. Heel wat van de huizen in de straat, die dateren van de jaren 1950, zullen wellicht binnen enkele decennia als beschermenswaardig worden aanzien.

Steek opnieuw de brug over en ga via de **Brusselpoortstraat** terug naar de Brusselpoort. Links staat er een art nouveau getint gebouw uit 1911 (haarkapper).

Spijtig genoeg zijn er recentelijk vergunningen verleend om een aantal gebouwen af te breken, waardoor de eenheid van de architectuur hier wordt verstoord. Een dergelijke ingreep biedt later een alibi om de andere historische gebouwen ook te slopen, precies omdat de eenheid verdwenen is.

Patrick Egels

MECHELENBINNENSTEBUITEN

2003

Mechelenbinnenstebuiten is, net als RIM, een vereniging die zich inzet voor de leefbaarheid van de stad. Al meer dan 15 jaar lang organiseert Mechelenbinnenstebuiten rondleidingen om Mechelaars en niet Mechelaars warm te maken voor de kwaliteiten en mogelijkheden die de stad te bieden heeft. Het spreekt vanzelf dat een dergelijk engagement gepaard gaat met een dosis kritiek op het beleid. Deze kritiek is echter nooit tegen de stad zelf gericht, wel tegen de onbezonnen of foutieve wijze waarop de stedelijke overheid ermee omgaat. Mechelenbinnenstebuiten ziet de stad vooral als een omgeving die de aandachtige toeschouwer als geen ander een spiegel voorhoudt van maatschappelijke ontwikkelingen.

Zomerwandelingen 2003

De zomerwandelingen van augustus 2003 mochten op een ruime belangstelling rekenen. Wie de reeks van 5 wandelingen volgde (de Bourgondische droom, de schaduw van Sint-Rombouts, wijken voor begijnen, expo en retro, fabrieken en lofts) heeft de stad van binnen en van buiten leren kennen. Tijdens elke wandeling is er naar een evenwicht gezocht tussen historische achtergronden en actuele ontwikkelingen. Uit de reacties die we kregen is gebleken dat de zomerwandelingen bijzonder goed in de smaak zijn gevallen.

Samenwerking

Regelmatig werkt Mechelenbinnenstebuiten samen met andere verenigingen of overheidsinstanties. Het is van belang erop te wijzen dat onze vereniging vooral ten opzichte van stedelijke initiatieven steeds een opbouwende houding heeft ingenomen.

Naar aanleiding van 2 tentoonstellingen in het kunstencentrum 'de Garage' ('Horta and after' en over moderne architectuur in Japan) en op de uitdrukkelijke vraag van de stadsdiensten heeft Mechelenbinnenstebuiten een speciale wandeling uitgebouwd over moderne architectuur in Mechelen. De voorbereiding hiervan kostte de stad niets. Groepen die een aanvraag deden moesten enkel de gids betalen. Er is echter nauwelijks reclame gemaakt voor onze rondleidingen.

Tijdens het jongste erfgoedweekend, met als thema 'op reis', heeft Mechelenbinnenstebuiten, na een gedegen en tijdrovende bestudering van het thema, gedurende de 2 dagen van het erfgoedweekend gratis rondleidingen georganiseerd.

Begin dit jaar, eigenlijk onmiddellijk na het afwijzen van een aanvraag tot subsidiëring, deden de stadsdiensten andermaal een beroep op Mechelenbinnenstebuiten, ditmaal om mee te werken aan de tentoonstelling 'Tijd voor het Nieuwe Mechelen'. Hoe vol de stad ook in vaart moge zijn, de vraag om in ruil voor de medewerking een toelage te ontvangen werd afgewezen. De tentoonstelling werd uitgesteld. U heeft mogen ervaren op welke wijze het nieuwe Mechelen in het Schepenhuis werd voorgesteld. Er viel niets meer te bespreken, te bediscussiëren of in vraag gesteld. De beslissingen waren genomen en de burger kon

er akte van nemen, alle omeletten en pannenkoeken ten spijt.

Buurtfeest 'Plaisancebrug'

In 2003 werd een nieuw buurtcomité boven de doopvont gehouden, het buurtcomité 'Plaisancebrug' (Auwegemvaart, Vekestaat, Koningin Astridlaan, Brusselpoortstraat). Deze wijk valt eigenlijk een beetje tussen de plooiën van een aantal wijken in. Ze behoort net niet tot de binnenstad (binnen de muren) en ligt aan het uiteinde van de wijk 'station-Brusselpoort', terwijl de Leuvensevaart een fysieke barrière vormt met de wijk van de Brusselsesteenweg en de Hombeeksesteenweg. De noodzaak van het buurtcomité is duidelijk aangetoond door de talrijke bewoners die aan de voorbije buurtvergaderingen hebben deelgenomen.

Ook het buurtfeest, dat op 29 augustus plaatsvond, was een schot in de roos. Het buurtcomité had een boot gehuurd en zorgde voor animatie voor groot en klein. Ook Mechelenbinnenstebuiten was van de partij. In de wijk en in de onmiddellijke omgeving werden er enkele rondleidingen gedaan die op een ruime belangstelling konden rekenen. Alweer zetten de gidsen van Mechelenbinnenstebuiten zich in voor het goede doel, door gratis de voorbereidingen te treffen en het gidswerk te verzorgen.

Dit alles gebeurt met het grootste plezier. Het is ook de eigen keuze van Mechelenbinnenstebuiten om zoiets te doen. In de toekomst zal dit waarschijnlijk nog gebeuren. Zo nodigen we ook graag andere buurtwerkingen uit om voor de organisatie van rondleidingen een beroep op Mechelenbinnenstebuiten te doen. We vragen ons echter af

of het stadsbestuur eigenlijk wel beseft welke meerwaarde onze vereniging levert voor de belevingswaarde van de stad Mechelen als woon- en leefmilieu en welke inspanningen daarvoor doorgaans vrijblijvend worden geleverd.

Arm maar proper

Alleen in 2002 dat Mechelenbinnenstebuiten totnogtoe van een toelage van de stedelijke overheid heeft kunnen genieten. Dit was dan nog naar aanleiding van het initiatief van RIM om een 'Openhuizendag' te organiseren, een soort van initiatief dat eigenlijk door de stad zelf zou moeten worden georganiseerd, in samenwerking met geëngageerde verenigingen. Mechelenbinnenstebuiten is toen een hele dag in de weer geweest om rondleidingen langs een aantal opengestelde panden te doen. Met de daarvoor verleende subsidie van 500 € zijn we eigenlijk niet uit de kosten gekomen.

Voor het werkjaar 2003 heeft Mechelenbinnenstebuiten opnieuw een beroep gedaan op een subsidie van de stedelijke overheid, gewoon om een deel van de kosten voor publiciteit te helpen dragen. Het stadsbestuur, dat er anders niet om verlegen zit om een beroep te doen op de deskundigheid en bereidwilligheid van onze vereniging heeft lachend geantwoord dat er al te veel verenigingen zijn die subsidies vragen, zodat onze aanvraag moest worden afgewezen.

Het is duidelijk dat het huidige stadsbestuur de inspanningen en de waarde van Mechelenbinnenstebuiten niet naar waarde weet te schatten. Dit heeft ons inziens vooral te maken met de kritische houding van Mechelenbinnenstebuiten tegenover het gevoerde stedenbouwkundige beleid. Desalniettemin interesseert het ons

uitermate welke criteria de stad hanteert om sommige verenigingen wel en andere niet te subsidiëren, evenals op welke wijze de verdeelsleutel voor die subsidies tot stand komt. Met deze is de vraag gesteld en verwachten wij van het stadsbestuur een antwoord.

Publicaties

Mechelenbinnenstebuiten wil verder blijven werken, met of zonder overheidstoelagen. Het aanbod aan wandelingen is zeer gevarieerd en zal nog verder in de breedte en in de diepte worden uitgewerkt. Momenteel werkt Mechelenbinnenstebuiten aan een aantal wandelwijzer voor buurten in en buiten de binnenstad. Tijd en middelen ontbreken voorlopig om hiervan snel werk te maken. Kennis en ideeën zijn er genoeg. Maar we werken verder, langzaam maar zeker. En we blijven een luis in de pels.

Bestuur Mechelenbinnenstebuiten

Verzwakt sociaal toezicht **en veiligheidsproblemen in landelijke verkavelingen:** **zucht naar privacy, zucht naar privatisering.**

België is klein en de ruimte beperkt. Bovendien wordt er met die ruimte niet erg zorgzaam omgesprongen, zoveel is duidelijk. Open ruimten hebben veelal plaatsgemaakt voor verkavelingen. Nieuwbouwwijken schoten als paddenstoelen uit de grond na WO II. De auto werd gemeengoed waardoor de werknemers niet meer gebonden waren aan hun werkplaats. Ook de industrie, handelsvestigingen en woonwijken verplaatsten zich meer en meer naar de buitenrand waardoor als het ware concentrische cirkels rond de oude stadskern werden opgebouwd, elk met hun eigen sociale organisatie en fysieke kenmerken. Deze fysieke omgeving zorgt evenwel voor een eigen vorm van criminaliteit, wat Oscar Newman beschreef in zijn boek *Defensible Space* in de zeventiger jaren¹. Nemen we nu bijvoorbeeld de villawijken of nieuwbouwwijken, neergepoot in voorheen landelijk gebied. De drang naar privacy zorgt ervoor dat iedere woning in deze verkavelingen als het ware een eilandje vormt waar lekker gecocoond kan worden na een vermoeiende dagtaak. Hoge rijen snelgroeiende cipressen en buxus lenen zich uitstekend hiertoe. Geen pottenkijkers. Wel...inbrekers.

De sociale controle op de woning wordt sterk bemoeilijkt door de bewoners zelf zoals we hiervoor reeds noteerden. Ook dievenbenden houden van privacy en schuwen toeschouwers bij het uitoefenen van hun dag- en nachttaak. Politiepatrouilles, voor zover reeds beschikbaar, hebben helemaal geen zicht op de achterzijde of zijgevel van een woning, zeker niet als die van op de openbare weg hele-

maal aan het zicht onttrokken wordt. Niets is zo gauw opengebroken als een standaarddeurtje in merantihout, PVC of aluminium. Een geoefend inbreker heeft minder dan twee minuten nodig om zich een toegang te verschaffen tot een woning en slechts vijf om deze helemaal te doorzoeken. Dat hierbij een alarm kan afgaan schrikt de professionals niet af. De burens kennen elkaar nauwelijks en de woning blijft onbeschermd.

Hierop spelen de private bewakingsmaatschappijen handig in door patrouilles uit voeren in de rijkere buurten van bijvoorbeeld St. Martens-Latem en St. Genesius-Rode. Bovendien vernamen we uit de krant van 2 mei² dat de firma Securis startte met een zogenaamde 'consortiumbewaking' op de Mechelse industriële sites. De kapitaalkrachtige villabewoners, maar dus ook bedrijven, zorgen voor extra toezicht door security firma's in te schakelen die van woning tot woning, van gebouw tot gebouw, gaan. Veiligheid is big business.

Helemaal nieuw is dit fenomeen echter niet als we even terugdenken aan de nachtwachten van de vorige eeuw. Ook zij gingen van huis tot huis en zorgden op die manier voor een vorm van georganiseerd sociaal toezicht. Bij de verdere uitbouw van de reguliere politiediensten verdwenen evenwel deze nachtwachten. Openbare gemotoriseerde agenten namen hun taak over maar konden niet beletten dat specifieke vormen van criminaliteit, waaronder woninginbraken, spectaculair stegen, voornamelijk vanaf de zeventiger jaren. Niet toevallig samenvallend met de explosieve groei van nieuwbouwwijken buiten de stad. Daarnaast zorgde een massieve toename aan strafrechtelijke incriminaties voor een groeiend deficit bij de openbare politiemacht³. Het onveiligheidsgevoel nam toe.

Een nieuwe tendens is dus merkbaar. Het verlangen naar intimiteit, de zucht naar privacy, heeft tal van eigenaars van nieuwbouw verleid tot het afschermen van de woning van iedere vorm van sociaal toezicht en controle. Dit maakt het gebouw extra kwetsbaar. Deze lacune wordt nu meer en meer opgevuld door private bewakingsfirma's die hierop inspelen en hun betaalde diensten aanbieden. Trouwens, zonder dit goed te beseffen worden mensen meer en meer afhankelijk van allerlei vormen van private beveiliging⁴. In de Angelsaksische landen spreekt men van private policing. Extra veiligheid te koop waardoor een deel van het openbare terrein dat de reguliere politiediensten bezetten, stilaan meer en meer uit handen moet gegeven worden en geprivatiseerd wordt⁵. Samenwerking tussen private en publieke partners in PPS⁶ verbanden zal naar alle waarschijnlijkheid zich verder ontwikkelen. In Nederland zijn hiervan al tal van voorbeelden te vinden. Spoedig ook in jouw buurt?

Willy Van Duffel - RIM

¹ DE HAAN, W, "De sociaal-ecologische benaderingen" in *Tegen de regels*, LISSEMBERG, E., VAN RULLER, S. en VAN SWANINGEN, R., Nijmegen, Ars Aequi Libri, 1999, 154-173.

² Nieuwsblad van 2 mei 2003.

³ COOLS, M., "De rol van de private veiligheidssector binnen een geïntegreerd veiligheidsbeleid", persconferentie 20 juni 2002.

⁴ ADLER, F., MUELLER, G. en LAUFER, W. *Criminology: second edition*, New-York, Mc Graw – Hill Inc, 1995, p566.

⁵ MAGUIRE, M., MORGAN, R., REINER, R., *The Oxford Handbook of Criminology – 2nd edition*, Oxford, Clarendon Press, , 1997, 1034-1039.

⁶ PPS staat voor privaatsamenwerking.

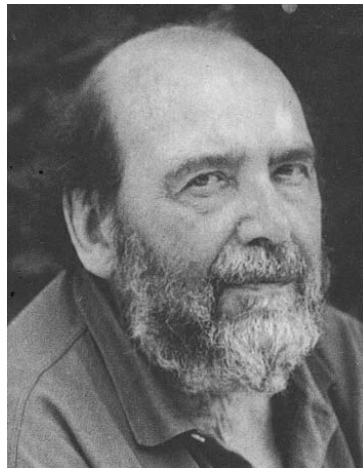
Spiritus Quiescit Nunquam

de geest rust nooit

In Memoriam Jan Tanghe 1929-2003

Een van de markantste bezielers uit het stedenbouw en architectuurdebat in Vlaanderen sinds de jaren 60 tot heden. Vanuit een constante cultuurfilosofische bevraging over stad en mens was Jan Tanghe de humanist - urbanist - architect die er onverdroten op hamerde architectuur in zijn maatschappelijke culturele context te plaatsen. De sociale ethische verantwoordelijkheid van architectuur en stedenbouw en de impact op het leefkader van mensen waren zijn hardnekkige drijfveren. Hij was tezelfdertijd realist en idealist, socioloog en filosoof. Hij kon polemisch tekeergaan tegenover architectuur die zich - met grote A - platonisch en autonoom opstelde en tegenover een stedenbouw die "sprawl" "globalisatie" en "contextvervaging" als onvermijdelijk accepteerde. Hij koos voor de Stad, met een grote S.

Tegelijk was hij tolerant, accepteerde hij discussie en gooide zich met een integere gedrevenheid en intellectuele bezieling in elk debat.

Activiteiten

Natuursteen verwerkt in Mechelse gebouwen

“Natuursteen” is een zeer breed begrip dat staat voor een uitgebreid gamma steensoorten met uiteenlopende karakteristieken qua ontstaan, samenstelling, ontginning, bewerking en bouwkindige eigenschappen. “Steen” was dan ook hèt thema van de afgelopen Open Monumentendag.

Teneinde U toe te laten een meer uitgebreid inzicht te krijgen in het gebruik van deze grondstof organiseert RIM een geleide wandeling rond dit thema.

De heer Frans Doperé, expert in het gebied van natuursteen en co-auteur van de “Atlas natuursteen in Limburgse monumenten” zal hierbij deskundige toelichting verstrekken rond het gebruik van natuursteen in Mechelse gebouwen. Voor de typische monumenten (Brusselpoort, Stadhuis, kathedraal, historische huizen,...) zal aandacht besteed worden aan de volgende punten:

- Soorten steen, en hoe stenen te herkennen
- Manier van bewerking, werktuigen, datering
- Beperking van bepaalde steensoorten bij de bouw
- Merktekens en hun betekenis
- Gebruik van steen bij restauraties

Deze activiteit zal doorgaan op **23 november 2003**; samenkoms om **14.00** aan de **Brusselpoort**.

Bijdrage in de kosten: € 5 voor RIM-leden, € 7 voor niet-leden.

Inhoudstafel RIMNieuws 62

Intro	3
Agorafobie	4
Wandeling buurt plaisancebrug	8
Mechelenbinnenstebuiten 2003	14
Verzwaakt sociaal toezicht	19
Spiritus Quiescit Nunquam	22
Natuursteen verwerkt in Mechelse gebouwen	23

Doelstellingen RIM v.z.w.

RIM v.z.w. (Restauratie Integratie Mechelen) is een vereniging die bekommerd is om de toestand van het Mechels roerend en onroerend cultureel erfgoed.

Omdat zij vindt dat dit erfgoed niet altijd juist gewaardeerd wordt, moet er iets gedaan worden om de situatie te verbeteren.

RIM v.z.w. zal vooral aandacht hebben voor het architecturale en stedenbouwkundige patrimonium in groot Mechelen zonder daarom ander cultureel erfgoed uit te sluiten.

RIM v.z.w. wil sensibiliseren om waardevolle oude panden in stand te houden, te restaureren en te integreren. Integreren betekent ervoor zorgen dat een oud gebouw weer nuttig gebruikt wordt, weer meespeelt in de omgeving en zichzelf zo beschermt tegen verwaarlozing.

RIM v.z.w. wil niet gaan werken naast bestaande organisaties en initiatieven: het wil veeleer een gespreksforum worden, een uitwisselingsplatform bieden. Dit is absoluut nodig wil er een geloofwaardige en gecoördineerde aanpak komen.

RIM v.z.w. wil zowel het grote publiek sensibiliseren als de eigenaars van waardevolle gebouwen en de overheid. Concreet wil zij het grote publiek benaderen met een regelmatig verschijnende nieuwsbrief. Er worden contacten gezocht met eigenaars, overheid en geïnteresseerde organisaties.